

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203625
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714203625.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1. W. F., A. X. XX, S., občan SR, zast. advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, AK so sídlom Klincovej ul. č. 35, Bratislava a 2. Ľ. Š., N.. XX.X.XXXX, A. XX. P. X, S., občianka SR, zast. advokátskou kanceláriou Právne centrum s.r.o., Mýtna 42, Bratislava, IČO: 36 698 873, o zaplatenie 203,32 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v 1. rade k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 595,54 eur, a to 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni v 2. rade k rukám jej právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.321 eur, a to 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 12.6.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcov zaplatiť mu sumu 792,51 eur spolu s príslušenstvom z titulu neuhradenia 46 splátok splatných od 16.01.2011 do 16.10.2014 plynúcich z poskytnutého úveru na základe zmluvy o pôžičke (úvere) zo dňa 28.5.1992, trovy konania, trovy právneho zastúpenia. Žiadal uložiť povinnosť zaplatiť odporkyni v 2. rade sumu najviac zodpovedajúcu jej dedičskému podielu.

Právny zástupca odporcu v 1. rade v rámci písomného vyjadrenia k návrhu uviedol, že odporca v 1. rade nepozná základ veci, rozhodujúce skutočnosti, čo mu znemožňuje vyjadriť sa k podstate sporu. Je toho názoru, že návrh nespĺňa náležitosti podľa § 42 ods. 3, § 79 ods. 1 O.s.p. Požiadal súd aby v zmysle § 43 O.s.p. vyzval navrhovateľa na doplnenie nepreskúmateľného návrhu a doručenie listín, i ktoré návrh opiera.

Právny zástupca odporcu odporkyne v 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu žiadal návrh zamietnuť, priznať mu náhradu trov konania, trov právneho zastúpenia. Odporkyňa v 2. rade popiera uplatnený nárok v celom rozsahu odvolávajú sa na text Zmluvy o pôžičke (úvere) z 28.5.1992 uzavretej medzi právnym predchodcom postupcu a jej právnou predchodkyňou (matkou). Z textu zmluvy im nie je zrejmé, či ide o Zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka alebo zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka. Dal súdu do pozornosti, že v samotnom texte zmluvy je použitý pojem „pôžička“. Má za to, že išlo o zmluvu o pôžičke, matka odporkyne v 2. rade ju uzatvárala ako spotrebiteľ a preto i z opatrnosti vzniesli námietku premlčania proti žalovaným čiastkam za obdobie od 17.12.2010 do 17.6.2011 vrátane úrokov z omeškania. Z zmluvy nie je zrejmé 1/ „dohodnuté“ obdobie trvania splátok do 16.10.2014; 2/že bola Q.. Š. oboznámená a vyjadrila súhlas so splátkami na úhradu záväzku do

16.10.2014. Navrhovateľ tiež nepreukázal, kedy a v akej sume mala Q. požiadať o úhradu požičanej sumy - ak sa tak vôbec stalo. Právny zástupca poukázal i na fakt, že odporkyňa v 2. rade nebola v čase uzatvárania zmluvy na svete a v čase úmrtia matky nedovršila plnoletosť, v dedičskom konaní bola zastúpená súdom ustanoveným opatrovníkom, čiže objektívne nemôže mať informácie o zmluvnom vzťahu a teda boli skutočne jej matke finančné prostriedky aj poskytnuté. Právny zástupca odporkyne v 2. rade ďalej uvádza, že síce sa postupca (SLSP, a.s.) odvoláva v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 20.5.2013 na všeobecné obchodné podmienky (VOP), tieto podľa jeho názoru nemôžu byť súčasťou predloženej Zmluvy o pôžičke z dôvodu, že zmluva na ne neodkazuje a taktiež sú účinné až od 1.8.2002. A preto nemohlo podľa nich dôjsť ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti záväzku, pričom toto oznámenie postupcu nebolo odporkyňi v 2. rade ani účinne doručené. Pre prípad posúdenia zmluvy podľa Obchodného zákonníka, poukázal na § 273 Obch. Z. Zo zmluvy o pôžičke mu vyplýva, že pohľadávka bola zabezpečená právnym predchodcom postupcu formou záložnej zmluvy č. 61-18 098 -8 zo dňa 28.5.1992, ktorá mala byť súčasťou tejto zmluvy o pôžičke. Záložnú zmluvu navrhovateľ k návrhu nepripojil, preto nie je právnomu zástupcovi zrejmé, ktoré nehnuteľnosti právnej predchodkyne odporkyne v 2. rade mali byť zabezpečené záložným právom v prospech právneho predchodcu postupcu. Poukázal na to, že podľa jeho mandantky na žiadnych nehnuteľnostiach neviazalo ku dňu smrti jej matky (19.1.2007) záložné právo v prospech SLSP, a.s. Aj z súdneho spisu je mu zrejmé, že SLSP nikdy nepristúpil k začatiu výkonu záložného práva. Má za to, že ak by boli pravdivé tvrdenia navrhovateľa o nesplácaní záväzku právnou predchodkyňou odporkyne v 2. rade, je viac ako pravdepodobné, že by sa k výkonu záložného práva pristúpilo. Nakoľko v väčšine prípadov zaniká záložné právo zánikom zabezpečenej pohľadávky, je toho názoru, že pohľadávka postupcu medzičasom zanikla. Záverom právny zástupca spochybnil nastúpenie právnych účinkov postúpenia pohľadávky voči odporkyňi v 2. rade, ku ktorému by podľa § 526 OZ došlo len ak by jej bolo postúpenie pohľadávky oznámené bez zbytočného odkladu. Doposiaľ nebolo odporkyňi v 2. rade doručené žiadne oznámenie o postúpení pohľadávky.

Obe písomné vyjadrenia právnych zástupcov odporcov prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 30.10.2014. Následne doručil súdu čiastočné späťvzatie v časti 589,19 eur. Žiadal uložiť odporcom povinnosť zaplatiť mu sumu 203,23 eur s úrokom z omeškania 8,50% ročne z sumy 203,23 eur od 18.5.2013 do zaplatenia, pričom odporkyňa v 2. rade bude povinná zaplatiť najviac sumu zodpovedajúcu jej dedičskému podielu. Žiadal priznať mu trovy konania na súdnom poplatku 47,50 eur, trovy právneho zastúpenia. Súd uznesením č. k. 7C/117/2014-114 zo dňa 03.11.2014 zastavil konanie v časti 589,19 eur pre čiastočné späťvzatie v tejto časti.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov konania, zmluvou o pôžičke (úvere) zo dňa 28.5.1992, oznámením SLSP, a.s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a výzvou na zaplatenie zo dňa 20.5.2013, výzvou navrhovateľa k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 22.7.2013, zmluva o postúpení pohľadávky z 27.6.2013 a prílohami, všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP, a.s. účinnými od 01.08.2002, pokusom o zmier z 10.6.2014, pripojeným spisom OS Skalica sp. zn. 2D/90/2008, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

SLSP, a.s. ako právnická osoba uzatvoril s právnou predchodkyňou odporkyne v 2. rade ako spotrebiteľom (Q.. Ľ. Š., N.. XX.X.XXXX, XX. P. Č.. X, S.) dňa 28.5.1992 Zmluvu o pôžičke (úvere), ktorej súčasťou nie sú Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2002. Pozn. súdu: Súd predmetnú zmluvu označuje ďalej podľa jej reálneho popisu v zmluve ako Zmluvu o pôžičke (uvedené tučným písmom), následne dopísaný text „úvere“. V čase uzatvorenia zmluvy odporkyňa v 2. rade ešte nežila. Z obsahu bodu 1 zmluvy vyplýva, že Sporiteľňa poskytuje peňažnú pôžičku 100.000 Kčs na účel výstavby rodinného domu, vyplatí požičanú sumu v hotovosti ak občan (Q.. Š.) si splní povinnosť - požiada o jej výplatu či úhradu najneskoršie do 28.4.1995. V bode 2 zmluvy je uvedený dohodnutý úrok vo výške 2,70 % ročne. právna predchodkyňa odporkyne v 2. rade sa zaviazala pôžičku splácať s úrokmi a poplatkami počínajúc aprílom 1995 mesačne po 500 Kčs, vždy k 16. dňu každého mesiaca. Ďalej zobrala na vedomie ročný úrok 6% od začiatku omeškania pri pôžičkách nesplatených v lehote splatnosti. V zmluve nie je uvedená doba, do kedy má občan pôžičku (poskytnuté peniaze) splatiť. V bode 5 zmluvy je uvedené, že sporiteľňa je oprávnená žiadať zaplatenie celej pôžičky pred uplynutím lehôt vyplývajúcich z dohody o splátkach, ak občan použije požičané sumy bez jeho súhlasu na iný ako dohodnutý účel. Ďalej že je sporiteľňa oprávnená žiadať zaplatenie celej pôžičky tiež pre nesplnenie niektorej splátky, ale len do zročnosti najbližšej budúcej splátky.

V bode 8 zmluvy je uvedené, že na zabezpečenie pohľadávky z poskytnutého úveru sa uzaviera záložná zmluva č. 61-18 098-8 zo dňa 28.5.1992, ktorá je súčasťou tejto zmluvy. Navrhovateľ k návrhu predmetnú záložnú zmluvu nedoložil a to ani dodatočne na výzvu súdu.

V bode 14 zmluvy je uvedené, že podpísaný J. F. W., S., X. XX (v konaní: odporca v 1. rade) vyhlasuje, že preberá ručenie za celý záväzok občana podľa § 52 a nasl. Obč. zák.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.6.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SLSP, a.s.“) a navrhovateľom ako postupníkom bola na navrhovateľa postúpená okrem iného i pohľadávka voči odporcom. Navrhovateľ listom z 9.7.2013 oznamoval účastníkom konania postúpenie pohľadávky. Navrhovateľ síce predložil súdu podací hárok spolu s oznámeniami (oznámením o postúpení pohľadávok z 9.7.2013 a výzvou k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 22.7.2013), ale na poštovom hárku pošty nepodal pečiatka dátumu prevzatia zásielky na pošte, súd nemá preukázaný dátum, kedy boli tieto oznámenia reálne vôbec dané na poštovú prepravu.

Z obsahu prílohy č. 1 k predmetnej Zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že posledná úhrada bola urobená dňa 16.10.2010 v sume 10,18 eur. Ako dátum splatnosti úveru je tu uvedený dátum 16.10.2014, pritom v liste pre odporcov z 20.5.2013 SLSP, a.s. uviedla mimoriadne zosplatnenie úveru k 17.5.2013. V tejto prílohe č. 1 je uvedený zostatok pohľadávky v sume 859,56 eur a z toho je istina 755,35 eur. Tu súd uvádza, že navrhovateľ v rámci čiastočného späťvzatia uviedol, že z vyčerpanej sumy 3.319,39 eur bola uhradená suma 3.116,16 eur a zostáva na úhradu suma 203,23 eur.

Pohľadávka navrhovateľa bola ku dňu postúpenia pohľadávky podľa obsahu oznámenia o postúpení pohľadávky z 9.7.2013 vo výške 859,56 eur.

Nakoľko sa odporkyňa v 2. rade ako dlžník podľa navrhovateľa dostal do omeškania so splácaním, navrhovateľ ju a odporcu v 1. rade ako ručiteľa vyzval listom z 22.7.2013 k úhrade najneskôr do 6.8.2013 sumy 992,89 eur pozostávajúcej z základnej pohľadávky 755,35 eur, úrokov z omeškania 66,03 eur, ostatného príslušenstva 38,18 eur, zákonných úrokov 4,40 eur, nákladov EOS 128,93 eur. Predmetnou výzvou zároveň odporcom vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 22.7.2013. Pokusom o zmier z 10.6.2014 vyzval navrhovateľ odporcov zaplatiť dlžnú sumu 911,28 eur do 13.6.2014. Odporcovia doposiaľ dlžnú sumu istiny ani príslušenstva neuhradili. Navrhovateľ si v tomto konaní po čiastočnom späťvzatií uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ od 18.5.2013, lebo k 17.5.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Právny zástupca navrhovateľa v rámci čiastočného späťvzatia uviedol, že odporca v 1. rade svojim podpisom na Zmluve vyhlásil, že preberá ručenie za celý záväzok poručiteľa. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru na výstavbu rodinného domu vo výške 100.000 Kčs (3.319,39 eur). Ďalej uviedol, že odporca z poskytnutého úveru uhradil celkovo sumu 3.116,16 eur a preto si v konaní uplatňuje (po čiastočnom späťvzatií) len sumu 203,23 eur (3.319,39 eur - 3.116,16 eur).

Z obsahu pripojeného dedičského spisu sp. zn. 2D/90/2008 po nebohej Q.. L. Š. (matka odporkyne v 2. rade), zomrelej XX.X.XXXX súd zistil, že jedinou dedičkou po poručiťke je odporkyňa v 2. rade, vtedy zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Holíč. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že odporkyňa v 2. rade nadobudla čistú hodnotu dedičstva v sume 73.864,87 eur. Okrem iného nadobudla do vlastníctva nehnuteľnosti v k. ú. S. zapísané na LV č. XXXX a na LV č. XXXX. Z obsahu LV č. XXXX z 5.3.2007 súd zistil, že k tomuto dátumu bola poručiťka zapísaná ako podielová spoluvlastníčka v 2/5-nách na nehnuteľnosti. Z obsahu LV č. XXXX z 5.3.2007 súd zistil, že k tomuto dátumu bola poručiťka zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností vedených na tomto liste vlastníctva. V časti C (Ľarchy) oboch listov vlastníctva nie je zapísané žiadne záložné právo v prospech SLSP, a.s. na základe záložnej zmluvy č. 61-18 098-8 zo dňa 28.5.1992.

V záverečnom vyjadrení právny zástupca odporcu v 1. rade uviedol, že podľa ich názoru nebola preukázaná aktívna a pasívna vecná legitimácia odporcu v 1. rade a ani že by mal v merite veci nejaký právny vzťah. Žiadal návrh zamietnuť a uplatnil si trovy konania.

V záverečnom vyjadrení právny zástupca odporkyne v 2. rade zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, žiadal návrh zamietnuť a uplatnil si trovy konania.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného zmluvy o úvere.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (§ 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“)

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 879f ods. 4 OZ, ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 879g OZ, týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe. (Pr.: 1.Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34); 7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú.v. EÚ L 304, 22.11.2011).

Vzhľadom na uzatvorenie zmluvy dňa 28.5.1992 a ustanovenie §879 f OZ súd aplikoval ustanovenia §52, §53, §54 OZ účinného k 01.04.2004.

Podľa § 52 ods. 1,2,3 OZ účinného k 01.04.2004, (1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného k 01.04.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ účinného k 01.04.2004, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 546 OZ, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa §548 ods. 1,2 OZ, Ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

Podľa § 470 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je zaplatenie sumy 203,23 eur s úrokom z omeškania 8,50% ročne z sumy 203,23 eur od 18.5.2013 do zaplatenia z titulu nesplatennej časti pôžičky, pričom odporca v 1. rade je žalovaný ako ručiteľ a odporkyňa v2. rade ako právna nástupkyňa po dlžníčke.

Súd pri vykonávaní dôkazov skúmal každý dôkaz jednotlivo, vzájomne porovnával listinné dôkazy i vyjadrenia účastníkov. Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi právnych predchodcom navrhovateľa a odporcami bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah. Z obsahu samotnej

zmluvy súdu vyplýva, že v nadpise sa hrubým písmom uvádza „Zmluva o pôžičke“, v ďalšom texte sa takisto uvádza slovné spojenie „zmluva o pôžičke“ či spomína sa pojem „pôžička“. Tiež v bode 14 prijíma odporca v 1. rade ručiteľský záväzok podľa § 52 a nasl. Obč. zák. (nie podľa § 303 Obchodného zákonníka). Na druhej strane zmluva bola uzatváraná s právnou predchodkyňou odporkyne v 2. rade ako spotrebiteľkou. Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti si súd ustáli, že zmluvné strany uzatvorili zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka a nie zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka. Súd pritom podporne vychádzal zo zásady výkladu zmluvy contra proferentem, že v prípade pochybností ustanovení zmluvy sa prihladia v záujme spravodlivosti v neprospech toho, kto (tu: SLSP, a.s.) ustanovenia do zmluvy vložil (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 243/07 z 19.6.2008). Súčasťou predmetnej zmluvy nie sú Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.8.2002, na ktoré sa odvolával ešte SLSP, a.s. (pôvodný veriteľ) v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 20.5.2013, preto súd na tieto ani neprihliadal. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s právnou predchodkyňou odporkyne v 2. rade (v zmluve označená ako občan) zmluvu o pôžičke dňa 28.5.1992 s odkladacou podmienkou spočívajúcou v tom, že pôžička 100.000 Kčs jej bude vyplatená až keď o to požiada. Z toho súdu vyplýva, že dňa 28.5.1992 nebola pôžička vyplatená, t.j. pohľadávka ešte neexistovala. V zmluve bola dohodnutá mesačná splátka po 500 Kčs. Zároveň bol stanovený dátum, dokiaľ je možné o vyplatenie požiadať (do 28.4.1995). Z tohto súdu vyplýva, že zmluva sa stala platnou 28.5.1992 a účinnou sa mala stať až po vyplatení finančných prostriedkov. Navrhovateľ súdu nepredložil doklad preukazujúci, kedy právna predchodkyňa odporkyne v 2. rade požiadala o vyplatenie či úhradu, ani kedy jej bola pôžička reálne v období do 28.4.1995 vyplatená. Na druhej strane preukázal, že došlo k splácaniu pôžičky, z toho si súd ustálil, že k výplате muselo prísť. V zmluve nebola dohodnutá splatnosťou prvej splátky a ani konečná splatnosťou pôžičky.

Odporca v 1. rade v bode 14 zmluvy o pôžičke vyhlásil, že preberá ručenie za celý záväzok občana podľa § 52 a nasl. Obč. zák. a zmluvu podpísal dňa 28.5.1992. Nakoľko odporca v 1. rade vzniesol námietku, že nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní, súd sa s touto námietkou vyporiadal.

Záväzkový právny vzťah z ručenia môže existovať iba popri hlavnom (základnom) záväzkovom právnom vzťahu (veriteľ - dlžník), a preto má povahu vedľajšieho právneho vzťahu (ide o akcesorický právny vzťah). Z tejto jeho povahy vyplýva, že ručiteľský záväzok možno prevziať iba vo výške záväzku dlžníka. Ručiteľský záväzok sa viaže na pohľadávku, a nie na dlžníka. Smrťou dlžníka ručiteľský záväzok nezaniká. Ručiteľ aj po smrti dlžníka naďalej ručí za záväzok dlžníka v rozsahu, v akom sa na to zaviazal (rozsudok NS SR sp. zn. 1M Obdo V 8/2007 z 28.01.2008). Súd vychádza z toho, že pohľadávka v zmluve musí byť určitá čo do výšky a aj čo do jej trvania. Pre obsah ručiteľského záväzku je zásadne rozhodujúci obsah hlavného záväzku, lebo ručiteľ je zaviazaný rovnako ako dlžník. Súd poukazuje na logický výklad §546 OZ, z ktorého vyplýva, že ručením možno zabezpečiť len takú pohľadávku, ktorá v čase uzavretia ručiteľského záväzku už existuje. Práve z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pohľadávka dňa 28.5.1992 (pri podpísaní zmluvy ručiteľom) neexistovala a navrhovateľ nepreukázal žiadny doklad, že by v tento deň bola matke odporkyne v 2. rade pôžička vyplatená. Čiže, keďže k 28.5.1992 pohľadávka neexistovala, odporca v 1. rade nemohol ručiť za neexistujúcu pohľadávku, t.j. vyhlásenie odporcu v 1. rade o ručení je neplatným a tým pádom i jeho námietka o neexistencii jeho pasívnej legitimácie v tomto konaní je dôvodná. Z týchto dôvodov súd návrh voči odporcovi v 1. rade zamietol ako nedôvodný.

Zákon č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „novela“), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) zakotvil do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ. Uvedenou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 (s výnimkou § 60, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004), boli zosúladené s našim právnym poriadkom niektoré právne akty Európskych spoločenstiev a EÚ, v oblasti spotrebiteľského práva Smernica Rady 93//13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej význam spočíva v ochrane spotrebiteľa v EÚ a jej zmyslom je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Novela zaviedla do prvej časti Občianskeho zákonníka (Všeobecné ustanovenia) piatu hlavu pod názvom Spotrebiteľské zmluvy. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávateľa s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy (oferent) vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie.

Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve

odmietnutie návrhu. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, boli upravené ďalšími novelami Občianskeho zákonníka. Systém ochrany uvedený Smernicou je založený na ideí, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi vo veci práva vyjednávať a jeho úrovne znalostí. To vedie k tomu, že spotrebiteľ odsúhlasí predajcom alebo dodávateľom vopred skoncipované podmienky bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pre ochranu spotrebiteľa je preto v článku 6 Smernice premietnutý záväzok pre členské štáty EÚ, ktorý od nich vyžaduje, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, tiež podľa článku 7 Smernice stanoviť vo vnútorných právnych poriadkoch a zabezpečiť primerané a účinné prostriedky, ktoré majú zabrániť súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov, ak podľa Čl. 3 Smernice, spôsobujú zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa, čo je premietnuté do ustanovenia § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporcom v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Smernice tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") pod následkom ich neplatnosti podľa § 54 ods. 5 OZ. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 Smernice ten ustanovuje, aby bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, že nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - Pannon GSM Zrt.proti Erzsébet Sustikné Gyórfi alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, aby sa dosiahla faktická rovnosť zásahom vonkajším zásahom.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/EHS sa zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku.

Súd mal tiež preukázané, že pôvodná dlžníčka zomrela dňa 19.1.2007 a jej dcéra (odporkyňa v 2. rade) ako výlučná dedička v zmysle §470 OZ zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Čistá hodnota nadobudnutého dedičstva je 73.864,87 eur. Právny zástupca odporkyne v 2. rade namietal, že doposiaľ nebolo jeho mandantke doručené oznámenie o postúpení pohľadávky (§ 526 ods. 1 OZ). Navrhovateľ síce súdu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky z 9.7.2013 a aj podací hárok, ale na podacom hárku je uvedený text „zosplatnenie“ (nie „postúpenie pohľadávky“) a nie je tu ani uvedený dátum, kedy bol daný list na poštovú prepravu. Z toho si súd ustálil, že navrhovateľ nepreukázal či vôbec a kedy reálne poslal odporkyňu v 2. rade oznam o postúpení pohľadávky. Súd ďalej ale vychádzal z toho, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené právnomu zástupcovi odporkyne v 2. rade spolu s návrhom a ostatnými prílohami k návrhu dňa 02.10.2014.

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a právna predchodkyňa odporkyne v 2. rade ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a právna predchodkyňa odporkyne v 2. rade zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľka, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba nekonajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pôžička mala byť poskytnutá na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva pred 1.4.2004. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžníčka ako spotrebiteľka nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Súd vychádzal z toho, že v zmysle § 879f ods. 3 OZ sa zmluva uzavretá pred dňom nadobudnutia účinnosti §879f OZ mala dať do súladu s ustanoveniami § 53, § 54 a § 57 OZ do troch mesiacov od 1.4.2008, hlavne v časti doby konečnej splatnosti pôžičky.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy uzavretej dňa 28.5.1992 si súd práve neuvedenie konečnej splatnosti pôžičky v tomto konkrétnom spore vyhodnotil tak, že je to v neprospech spotrebiteľa (právnej predchodkyne odporkyne v 2. rade), lebo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech. Súd prihliadal na to, že zmluva bola uzavretá 28.5.1992, spotrebiteľka

mala možnosť do 28.4.1995 žiadať o vyplatenie pôžičky, celková splatnosť bola upravená len v článku 5 zmluvy a teda pre veriteľa plynulo oprávnenie kedykoľvek vyzvať na splatenie dlhu. V tomto konkrétnom prípade navrhovateľ nepreukázal, kedy bola suma 100.000 Kčs spotrebiteľke reálne vyplatená a teda v prípade obrany spotrebiteľky formou námietky premlčania je nemožné preukázať, kedy mala splatnosť celej pohľadávky nastať. Súd je toho názoru, že práve neuvedenie v zmluve, do kedy najneskôr má byť pôžička zaplatená malo za následok, že sa zhoršilo postavenie zmluvnej strany spotrebiteľky. A keďže veriteľ tento nedostatok neodstránil do 3 mesiacov od 1.4.2004 (§879f ods. 3 OZ), spôsobilo to absolútnu neplatnosť zmluvy podľa § 879f ods. 4 OZ.

Preto súd ďalej skúmal to, akú sumu právna predchodkyňa odporkyne v 2. rade vyčerpala a koľko reálne splatila a či v prípade omeškania s plnením veriteľ uplatnil svoje právo plynúce mu z záložnej zmluvy č. 61-18 098-8 zo dňa 28.5.1992, ktorá je súčasťou tejto zmluvy. Súd je toho názoru, že vo všeobecnosti platí, že pokiaľ si dlžník neplní splátky riadne a včas a to ani po výzve na zaplatenie, veriteľ si uplatňuje svoje právo na splatenie pohľadávky na základe uzatvorenej záložnej zmluvy, ktorá sa zapisuje do časti C na listy vlastníctva. Z obsahu LV č. XXXX a LV č. XXXX mal súd preukázané, že v čase smrti dlžníčky nebolo na nehnuteľnostiach v jej vlastníctve vedené žiadne záložné právo v prospech SLSP, a.s. z titulu záložnej zmluvy č. 61-18 098-8 zo dňa 28.5.1992 a z toho dospel súd k záveru, že v čase smrti dlžníčky (matky odporkyne v 2. rade) nebol dôvod existencie záložného právo v prospech SLSP, a.s. na nehnuteľnostiach dlžníčky.

Z obsahu prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že k poslednej úhrade došlo 16.10.2010, pričom podľa bodu 5 zmluvy bola sporiteľňa oprávnená žiadať zaplatenie celej pôžičky len do zročnosti najbližšej budúcej splátky, t.j. v tomto prípade do 16.11.2010. Na základe týchto skutočností súd neprihliadal na oznámenie SLSP, a.s. z 20.5.2013 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti k 17.5.2013 a to aj z dôvodu, že sa v oznámení odvoláva na všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.8.2002, lebo tieto v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke z 28.5.1992 neexistovali a v zmluve nebol ani len odkaz na nejaké všeobecné obchodné podmienky. V spojení s predchádzajúcim odstavcom si súd dáva otázku, že ak 16.10.2010 nebol dlh splácaný, prečo sa SLSP, a.s. nedomáhal plnenia cez záložnú zmluvu č. 61-18 098-8 zo dňa 28.5.1992. Opätovne súd dospel k záveru, že nebol dôvod a ustálil, si že pohľadávka voči právnej predchodkyňe odporkyne v 2. rade už neexistovala. Navrhovateľ ani na výzvu súdu nepreukázal, že v čase podania návrhu na súd reálne existovala pohľadávka právnej predchodkyne odporkyne v 2. rade. Nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, preto súd návrh zamietol i voči odporkyňe v 2. rade.

V neprospech navrhovateľa svedčia i rozdielne tvrdenia či už uvedené ním v rámci čiastočného späťvzatia či plynúcich z rôznych príloh doložených k návrhu. Ako príklad súd uvádza, že v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok z 28.6.2013 je uvedený dátum splatnosti 16.10.2014, ale v liste pre odporcov zo dňa 20.5.2013. SLSP, a.s. uviedla dátum mimoriadneho zosplatnenia: 17.5.2013. Ďalší rozpor je v tom, že v tejto prílohe č. 1 je uvedený zostatok pohľadávky na istine 755,35 eur a v rámci čiastočného späťvzatia navrhovateľ uviedol zostatok pohľadávky na istine vo výške 203,23 eur.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ kvalifikovane nepreukázala existenciu pohľadávky a jej skutočnú výšku, preto súd návrh zamietol i voči odporkyňe v 2. rade.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. , účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášku MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom odporcovia v 1. a 2. rade boli úspešnými v celom rozsahu.

Pri výpočte odmeny za jeden úkon právnej služby súd vychádzal z toho, že navrhovateľ pôvodne žaloval sumu 792,51 eur s príslušenstvom a po čiastočnom zastavení konania na základe uznesenia č. k. 7C/117/2014-114 z 3.11.2014 (právoplatné 26.11.2014) ostala predmetom konania suma 203,23 eur s príslušenstvom.

I. Právny zástupca odporcu v 1. rade si správne uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 595,54 eur vrátane 20% DPH vychádzajúc správne z odmeny za jeden úkon právnej služby do 26.11.2014 v sume 51,45 eur (výpočet: 41,49 eur + 9,96 eur) a po 26.11.2014 v sume 19,92 eur (výpočet: 16,60 eur + 2 x 1,66 eur). Trovy právneho zastúpenia pozostávajú správne z: 1/ 3 úkonov právnej služby á 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci z 20.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 28.10.2014) + 1 úkon á 19,92 eur (účasť na pojednávaní dňa 9.12.2014), 2/ 4 x z režijného paušálu á

8,04 eur, 3/ náhrada cestovných výdavkov pri použití vozidla zn. Ford, palivo nafta a priemernej spotrebe 12L/100 km , na trase A. - B. a späť (191,4 km) a to: a) dňa 28.10.2014 v sume 64,72 eur (pri cene nafty 1,293 eur/liter, náhrade za 1 km: 0,183 eur, trase 191,4 km: $1,293 \times 12 : 100 = 0,155 + 0,183 = 0,338 \times 191,4 \text{ km} = 64,72 \text{ eur}$), b) dňa 09.12.2014 v sume 64,03 eur (pri cene nafty 1,263 eur/liter, náhrade za 1 km: 0,183 eur, trase 191,4 km: $1,263 \times 12 : 100 = 0,152 + 0,183 = 0,335 \times 191,4 \text{ km} = 64,03 \text{ eur}$); 4/ náhrada za stratu času pri ceste na pojednávania na trase A. - B. a späť dňa 28.10.2014 v sume 91,28 eur (7 polhodín x 13,04 eur) + dňa 9.12.2014 v sume 91,28 eur (7 polhodín x 13,04 eur); 5/ 20 % DPH z súčtu súm z bodov 1/ až 4/. Žiadal zaslať trovy právneho zastúpenia na účet číslo: B. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX B. C..

II. Právny zástupca odporkyne v 2. rade si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 1.358,63 eur vrátane 20% DPH, pričom správne si ich mal uplatniť v sume 1.321 eur . Právny zástupca nesprávne účtoval za úkony robené po 26.11.2014 (po právoplatnosti uznesenia o čiastočnom zastavení konania, kedy predmetom konania ostala len suma 203,23 eur) sumu 51,45 eur, pričom mal účtoval v sume 19,92 eur (výpočet: 16,60 eur + 2 x 1,66 eur). Pri úkonoch robených do 26.11.2014 správne účtoval odmenu za jeden úkon právnej služby po 51,45 eur (výpočet: 41,49 eur + 9,96 eur). Trovy právneho zastúpenia pozostávajú správne z: 1/ 5 úkonov právnej služby á 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, porada s klientkou 3.10.2014, vyjadrenie vo veci z 24.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 28.10.2014, porada s klientkou 19.11.2014) + 1 úkon á 19,92 eur (účasť na pojednávaní dňa 9.12.2014), 2/ 6 x z režijného paušálu á 8,04 eur, 3/ 20% DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/, t.j. v sume 65,08 eur.

Pri účasti na pojednávanie použitím vozidla zn. Renault Megane, pri spotrebe 6,8 L/100 km a trase A. - B. a späť /180 km/ a cene paliva 1,45 eur/liter: 4/ náhrada za spotrebované hmoty pri ceste na pojednávanie v sume 17,75 eur (1,45 eur x 12,24); 5/ cestovné náhrady v sume 32,94 eur (180 km x 0,183 eur); 6/ náhrada za stratu času v sume 80,40 eur (6 polhodín x 13,40 eur). Súčet súm z bodov 4/,5/,6/ je 131,09 eur x 2 cesty na pojednávanie = 262,18 eur. Celkové trovy právneho zastúpenia sú vo výške 1.320,732 eur, zaokrúhlene 1.321 eur a v tejto sume ich súd aj priznal.

Pri ceste na stretnutie s klientkou do S. za účelom porady s ňou použitím vozidla zn. Renault Megane, pri spotrebe 6,8 L/100 km a trase A. - S. a späť /170 km/ a cene paliva 1,45 eur/liter: 7/ náhrada za spotrebované hmoty pri ceste S. v sume 16,76 eur (1,45 eur x 11,56); 8/ cestovné náhrady v sume 31,11 eur (170 km x 0,183 eur); 9/ náhrada za stratu času v sume 53,60 eur (4 polhodiny x 13,40 eur). Súčet súm z bodov 7/,8/,9/ je 101,47 eur x 2 cesty do Holiča = 202,94 eur. Právny zástupca zároveň súdu doložil protokoly zo stretnutia s klientkou z 3.10.2014 a z 19.11.2014. Žiadal zaslať trovy právneho zastúpenia na účet vedený v Tatra banka, a.s., číslo: XXX XXX XXXX/XXXX

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len

vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.